

ਜੇ.ਐਸ. ਨਾਰੰਗ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ

ਆਜ਼ਾਦ ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 2004 ਦੇ 5779

9 ਸਤੰਬਰ 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I. — RI.4.10 — ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਸ. ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ—ਪੰਜਾਬ ਬੀ.ਸੀ. ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ—ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਗਰੇਡ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ - ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚੋ-ਲੈਪਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੌਰਾਨ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਨੋਟ 4 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। I, ਭਾਗ I ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਰਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਗ੍ਰੇਡ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੌਰਾਨ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਰਿਟ ਨੰਬਰ 2-ਏ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵੀ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਖੈਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਤਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਤਾਹੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪੇਟਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਲ.

ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡੀ. ਰਾਜ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ,

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਐਸ. ਨਾਰੰਗ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰੇ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੀ.ਐੱਫ. ਸਾਲ 1999 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 65.75% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਡਵੀਜ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਮਾਡਰਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1992 ਤੋਂ 8 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਤੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਾਇਆ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਂਗ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰਾਂ/ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੋਸ਼ਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਮਾਸਟਰਜ਼ (ਪੁਰਸ਼) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਸ਼ਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਮਾਸਟਰਜ਼ (ਪੁਰਸ਼) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ (ਆਸ਼ਰਿਤ) (ਪੱਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਬਣੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਵਾਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਲੌਤਾ ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਆਸ਼ਰਿਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਿਕਰੂਟਮੈਂਟ ਆਫ ਐਕਸ ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਰੂਲਜ਼, 1982 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ (ਆਸ਼ਰਿਤ) (ਪੱਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 6 ਮਾਰਚ, 2002 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੜ: ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 18331 ਆਫ਼ 2004 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਡ ਬਣਾਏਗਾ। 45.31% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੰਗਲਾਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ 44.90% ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਰੇ ਅੰਕ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇਵੇਗਾ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, 2002 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7850, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 5 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ 4.7.31% ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਰਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਰਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਨੰਬਰ 2-ਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, 16 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਸੈਕੰਡਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ) ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯੁਕਤੀ 12 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ •] ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਗ. I, ਭਾਗ-1, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“4.10। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ ਕਰੋ। 1 . ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ

ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਨੋਟ 2. ਸਮੀਕਰਨ "ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ" ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਨੋਟ ਕਰੋ। 3. ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਿਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ * ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਸੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ XI ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ 4. ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।"

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7850 ਵਿੱਚ 5 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।, 2002. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਸਐਸ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਭਾਵ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਨਿਰਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਸ਼ਰਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਗ੍ਰੇਡ ਉੱਚਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। "ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗਲਾਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਗ੍ਰੇਡ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਕੁਝ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੇਦਭਾਵ ਰਹਿਤ ਹਨ। ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨੋਟ 4 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਪਰ ਕੌਢਿਆ. ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

- (i) EP ਰੋਯੌਪਾ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ, (1)
§
- (ii) ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2), ਅਤੇ
- (iii) ਆਰ ਡੀ ਸ਼ੈਟੀ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3)

(11) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਤਨਖਾਹ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰ: ਪੇਲੁਰੂ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਓਪੀ ਗੁਪਤਾ ਆਦਿ (5) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੱਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਗ੍ਰੇਡ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ (ਆਸ਼ਰਿਤ) (ਪੱਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਸ. ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 13 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲਿੰਗ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਲਝਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 55
- (2) ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 597
- (3) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1628
- (4) ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 1673

(5) 1996 (2) SLR 466

(13) ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। I, ਭਾਗ-1, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨੋਟ 4 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਰਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਗ੍ਰੇਡ ਉੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਭਾਵ ਉਸਨੇ 47.31% ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ 44.90% ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੌਰਾਨ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਰਿਟ ਨੰਬਰ 2-ਏ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵੀ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਖੈਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਸ਼ਾਇਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ/ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਕੁਤਾਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਤਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ, ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।

(14) ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਤਾਹੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪੇਤਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੇਦਭਾਵ ਰਹਿਤ ਹਨ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਯਾਦੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਹੰਸ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ,- ਜਵਾਬਦਾਰ

2004 ਦਾ CWP ਨੰ. 16117

1 ਸਤੰਬਰ, 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵੋਲ. I, ਭਾਗ I, Rls. 4.14(1 ਅਤੇ 2), 4.4 (ਏ) (i) ਅਤੇ 2.48—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 2000—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ- ਇਕ ਜੂਨੀਅਰ ਰੀਡਰ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਪੋਸਟ II ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ- ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ RI.3.13 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ RI.3.14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ RI.3.16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪੋਸਟ—RI.4.14 (i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ RI.4.4 (a)(i) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਭਾਵੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ